

CURTEA
DE APEL CHIȘINĂU

2043, mun. Chișinău, str. Teilor 4
www.instante.justice.md; e-mail: cac@justice.md
Tel. (022) 409-209; Fax: (022) 635-355

CHISINAU
COURT OF APPEAL

4 Teilor str., Chișinău 2043
www.instante.justice.md; e-mail: cac@justice.md
Tel. (022) 409-209; Fax: (022) 635-355

Data : *06.10.2021 4-35/4-2007*

Nr. dosarului : *1a-696/21*

Curtea Constituțională a RM
Mun. Chișinău, str. A. Lăpușeanu 28
MD-2004

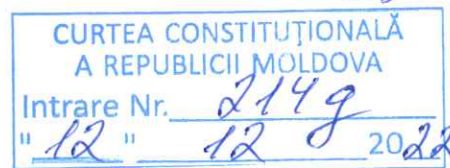
Colegiul Penal al Curții de Apel Chișinău vă remite spre examinare sesizarea privind ridicarea excepției de neconstituționalitate înaintată de către inculpatul Vornicescu Igor, în cadrul cauzei penale de învinuire a cet. Vornicescu Igor Nicolai, a.n. 01.09.1965 de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 307 alin. (1) Cod penal RM.

Anexă : Sesizarea pe 65 file

Judecătorul
Curții de Apel Chișinău

Robu Oxana

6

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ A REPUBLICII MOLDOVA

str. Alexandru Lăpușneanu nr. 28,
mun. Chișinău MD 2004,
Republica Moldova

S E S I Z A R E **PRIVIND EXCEPȚIA DE NECONSTITUȚIONALITATE**

prezentată în conformitate cu articolul 135 alin. (1) lit. a) și lit.g) din Constituție

I – AUTORUL SESIZĂRII

(Informații cu privire la autorul sesizării și eventualul său reprezentant)

1. Nume/Denumire **Vornicescu**

2. Prenume **Igor**

3. Funcția **condamnat**

6. Numele și prenumele reprezentantului* .....

7. Ocupația reprezentantului .....

8. Adresa reprezentantului .....

9. Tel. ....: 10. Fax .....

11. ....:

* Dacă autorul sesizării este reprezentat/ă, a se anexa o procură semnată de autorul sesizării.

8

II – OBIECTUL SESIZĂRII.

(A se vedea Partea a II-a a Notiței Explicative)

12. Prezenta sesizare are ca obiect de examinare:

Verificarea constituționalității dispozițiilor art. 307 alin. (1) și alin. (2)
Cod penal.

III – CIRCUMSTANȚELE LITIGIULUI EXAMINAT DE CĂTRE INSTANȚA DE JUDECATĂ.

(A se vedea Partea a III-a a Notiței Explicative)

13. În procedura Curții de Apel Chișinău se află dosarul penal nr. 1-17136047-02-1a-31032021, la cererea de apel depusă de Vornicescu I.N. împotriva sentinței Judecatoriei Chișinău, sediul Rîșcani din 24 februarie 2021.

Prin hotărârea Judecătoriei Chișinău sediul Rîșcani din 24 februarie 2021, Vornicescu I.N. a fost recunoscut vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute de art.307 alin.(1) din Codul penal, fiind liberat de răspundere penală în temeiul art.53 lit.g) și art.60 Cod Penal, în legătură cu survenirea prescripției tragerii la răspundere penală.

Prin sentința nominalizată, prima instanță a constatat că Vornicescu I.N., exercitând în temeiul Decretului Președintelui Republicii Moldova nr.1430 din 26.04.2000 funcția de judecător în cadrul Judecătoriei Rîșcani, municipiul Chișinău, la 15 februarie 2011, fiind în exercițiul funcției de magistrat, contrar prevederilor art. 137 alin.(1), 138 alin.(4), 139 alin.(1), 344 alin.(1), 347 alin.(3) și (4), 466 alin. (1), (2), (3) și (5) din Codul procedură civilă și art.39, 40 din Legea cambiei nr.1527 din 22.06.1993, a emis și semnat cu bună-știință un act de dispoziție judecătorească - ordonanța judecătorească nr.2p/o-126/2011 din 15.02.2011, prin care a admis cererea Ronida Invest LLP de încasare solidară a sumei de 200 000 000 dolari SUA de la preinșii debitori (bani care potrivit cursului oficial stabilit de Banca Națională a Moldovei pentru data de 15.02.2011 constituiau 2 394 900 000 lei MDL), în pofida existenței criteriilor prevăzute de art.348 alin.(1) și (2) și 349 alin.(1) din Codul de procedură civilă, pentru care era obligat să nu dea curs cererii și să refuze primirea cererii de eliberare a ordonanței judecătorești.

Astfel, prin acțiunile sale intenționate, Vornicescu I.N., a comis infracțiunea prevăzută de art.307 alin 1 Cod Penal, adică pronunțarea cu bună-știință de către judecător a unei hotărâri contrare legii.

IV – EXPUNEREA PRETINSELOR ÎNCĂLCĂRI ALE CONSTITUȚIEI, PRECUM ȘI A ARGUMENTELOR ÎN SPRIJINUL ACESTOR AFIRMAȚII.

(A se vedea Partea a IV-a a Notiței Explicative)

14. Excepția de neconstituționalitate se ridică din următoarele motive

- dispoziția art. 307 alin. (1) și alin. (2) Cod Penal contravin art. 1 alin. (3), art. 22 și art. 23 alin. (2), combinate cu art. 114, art. 116 alin. (1) și (6), art. 119, art. 120 din Constituția R. Moldova și art. 6§1 din C. E.D.O., deoarece aceste dispoziții admit răspunderea penală a judecătorului pentru pronunțarea de către el a unei hotărâri, sentințe, decizii sau încheieri irevocabile, adică neanulate sau nemodificate în ordinea prevăzută de lege, însă considerate de procuror, la discreția lui, ca fiind contrară legii;

- dispoziția art. 307 alin. (1), alin. (2) Cod Penal, analizate în raport cu art. 4 alin. (1) lit. a), b) și i) din Legea nr. 178 din 25.07.2014 cu privire la răspunderea disciplinară a judecătorilor, contravin art. 1 alin. (3), art. 22 și art. 23 alin. (2) din Constituție, deoarece încălcarea de către judecător a normelor de drept material sau de drept procesual la pronunțarea hotărârilor judecătorești. constituie în egală măsură atât infracțiunea prevăzută de art. 307 Cod penal, cât și abaterea disciplinară, prevăzută de art. 4 alin. (1) lit. a), b) și i) din Legea nr. 178 din 25.07.2014.

14.1. Argumentăm aceste afirmații ale noastre prin următoarele elemente de fapt și de drept.

A. ÎN DREPT

14.2. Prevederile relevante din Constituție.

Articolul 1 Statul Republica Moldova

(1) [...]

(2) [...]

(3) Republica Moldova este un stat de drept, democratic, în care demnitatea omului, drepturile și libertățile lui, libera dezvoltare a personalității umane, dreptatea și pluralismul politic reprezintă valori supreme și sînt garantate.

Articolul 22 Neretroactivitatea legii

Nimeni nu va fi condamnat pentru acțiuni sau omisiuni care, în momentul comiterii, nu constituiau un act delictuos [...]

Articolul 23

Dreptul fiecărui om de a-și cunoaște drepturile și îndatoririle

(1) [...]

(2) Statul asigură dreptul fiecărui om de a-și cunoaște drepturile și îndatoririle. În acest scop statul publică și face accesibile toate legile și alte acte normative.

Articolul 54

Restrângerea exercițiului unor drepturi sau al unor libertăți

(1) [...]

(2) [...]

(3) Prevederile alineatului (2) nu admit restrângerea drepturilor proclamate de articolele 20-24.

(4) [...]

Articolul 114. Înfăptuirea justiției

Justiția se înfăptuiește în numele legii numai de instanțele judecătorești.

Articolul 116. Statutul judecătorilor

(1) Judecătorii instanțelor judecătorești sînt independenți, imparțiali și inamovibili, potrivit legii.

(2) [...]

(3) [...]

(4) [...]

(5) [...]

(6) Sancționarea judecătorilor se face în conformitate cu legea.

(7) [...]

Articolul 119. Folosirea căilor de atac

Împotriva hotărîrilor judecătorești, părțile interesate și organele de stat competente pot exercita căile de atac, în condițiile legii.

Articolul 120. Caracterul obligatoriu al sentințelor și al altor hotărîri judecătorești definitive

Este obligatorie respectarea sentințelor și a altor hotărîri definitive ale instanțelor judecătorești, precum și colaborarea solicitată de acestea în timpul procesului, al executării sentințelor și a altor hotărîri judecătorești definitive.

B. ÎN FOND

14.3. Luînd ca bază normele Constituției menționate supra, considerăm că dispozițiile art. 307 alin. (1) și alin. (2) Cod Penal, sunt neconstituționale, din următoarele considerente.

14.4. **Curtea Constituțională, în hotărîrea nr. 4 din 07 februarie 2017 privind excepția de neconstituționalitate a unor prevederi din articolele 424 alin. (2), 431 alin. (1) pct. 1¹) CPP și art. 362¹ CP, a reținut**, că unul din elementele fundamentale ale preeminenței dreptului și ale statului de drept îl constituie principiul legalității, garantat de art. 1 alin. (3) din Constituție (§ 58 a hotărîrii).

Preeminența dreptului în materie penală exprimă, printre altele, asigurarea legalității infracțiunilor și pedepselor (§ 60 a hotărîrii).

Totodată, Curtea Constituțională în această hotărîre a menționat că incriminarea faptelor în legile penale, stabilirea pedepsei pentru ele, precum și alte reglementări, se întemeiază pe rațiuni de politică penală. Astfel, legea penală constituie ansamblul de reguli juridice formulate într-o manieră clară, conchisă și precisă, conform garanțiilor calității legii, prevăzute de art. 23 din Constituție. Or, calitatea legii penale constituie o condiție vitală pentru menținerea securității raporturilor juridice și ordonarea eficientă a relațiilor sociale (§§ 60-63 a hotărîrii).

Sub acest aspect Curtea Constituțională s-a expus și în hotărîrea nr. 21 din 22 iulie 2016 (§§ 52-55 a hotărîrii). Mai mult, în această hotărîre Curtea Constituțională a subliniat faptul, că în jurisprudență sa și Curtea Europeană a menționat că persoana este în drept să cunoască, în termeni foarte clari, ce acte și omisiuni sunt de natură să-i angajeze responsabilitatea penală. Atunci cînd un act este privit ca infracțiune, judecătorul poate să precizeze elementele constitutive ale infracțiunii, dar nu să le modifice, în detrimentul acuzatului, iar modul în care el va defini aceste elemente constitutive, trebuie să fie previzibil pentru orice persoană consultată de specialist (§ 63 a hotărîrii). Avînd în vedere specificul dreptului penal, Curtea Constituțională în această hotărîre a statuat că legiuitorului îi revine obligația să dea dovadă în actul de legiferare de exigențe sporite în respectarea principiului clarității și previzibilității legii. Or, persoana trebuie să poată determina fără echivoc comportamentul care poate avea un caracter penal (§ 67 și § 71 a hotărîrii).

14.5. **Curtea Constituțională, reeșind din aceste cerințe de "calitate a legii", în hotărîrea nr. 3 din 23.02.2016 a statuat că "...** dispozițiile aplicabile, cărora autoritățile le dau interpretări contradictorii, care se exclud reciproc, nu îndeplinesc cerința de "calitate a legii" impusă de Constituție și de Convenția Europeană". (vezi § 116 a hotărîrii)

14.6. Considerăm că dispoziția art. 307 alin. (1) și alin. (2) Cod Penal, nu corespund acestor cerințe ale principiului clarității și prezivibilității legii penale sub următoarele aspecte:

ASPECTUL nr. 1

14.7. Dispoziția art. 307 alin. (1) și alin. (2) Cod Penal nu corespund cerințelor principiului clarității și prezivibilității legii penale, prevăzute de art. 1 alin. (3), art. 22 și art. 23 alin. (2) combinate cu art. 114, art. 116 alin. (1) și (6), art. 119, art. 120 din Constituție și art. 6 § 1 din Convenția E.D.O., din următoarele considerente.

14.8. Astfel, dispoziția art. 307 alin. 1 și alin. (2) Cod penal prevăd ca infracțiune pronunțarea cu bună-știință de către judecător a unei hotărâri, sentințe, decizii sau încheieri contrare legii.

14.9. Însă, în art. 307 Cod penal nu este prevăzut clar și concret, care din actele judecătorești contrare legii, enumerate în mod exhaustiv în dispoziția acestei norme penale, constituie obiectul material al acestei infracțiuni: numai cele recunoscute ca contrare legii și anulate din aceste motive de către o instanță judecătorească competentă, în ordinea stabilită de lege sau și cele irevocabile, recunoscute de procuror și organul de urmărire penală, la discreția lor, ca contrare legii.

14.10. În lipsa acestor clarități și concretizări, dispoziția art. 307 Cod penal admite răspunderea penală a judecătorilor atât pentru pronunțarea cu bună-știință a unei hotărâri, sentințe, decizii sau încheieri recunoscute ca contrare legii și anulate din acest motiv de către o instanță judecătorească competentă, în ordinea prevăzută de lege, cât și pentru pronunțarea unei hotărâri, sentințe, decizii sau încheieri irevocabile, neanulate de către o instanță judecătorească competentă în ordinea prevăzută de lege, însă recunoscută ca contrară legii de către procuror sau organul de urmărire penală, la discreția lor.

14.11. Considerăm că în lipsa acestor clarități și concretizări, dispoziția art. 307 alin. (1) și al. 2 Cod Penal, în partea în care admite răspunderea penală a judecătorului pentru pronunțarea unei hotărâri, sentințe, decizii sau încheieri irevocabile, neanulate de către o instanță judecătorească competentă în ordinea prevăzută de lege, însă recunoscută ca contrară legii de către procuror sau organul de urmărire penală, la discreția lor, contravin art. 114, art. 116 alin (1) și (6), art. 119, art. 120 din Constituția R. Moldova și art. 6 § 1 din C.E.D.O.

14.11.1 Astfel, Curtea Constituțională în hotărârea nr. 22 din 05.09.2013 pentru controlul constituționalității unor prevederi referitoare la imunitatea judecătorului, a statuat că:

„ Dispozițiile art. 114 și art. 116 alin. (1) din Constituție și art. 17 din Legea cu privire la statutul judecătorului, instituie principiul independenței judecătorului, fără de care este imposibilă o activitate autentică de înfăptuire a justiției. Realizarea principiului independenței judecătorului, pus la baza autonomiei autorității judecătorești, se asigură prin procedura de înfăptuire a justiției... prin declararea inviolabilității judecătorului...

...Esența independenței judecătorului rezidă în autonomia acestuia la adoptarea deciziilor judecătorești. Aceasta presupune că judecătorul urmează să fie ocrotit și să-i fie garantat că la judecarea cauzelor, atribuție conferită de Constituție, el nu va fi supus persecuțiilor și nu va putea fi antrenat urmărirea penală pentru modul de interpretare a legii, de apreciere a faptelor sau evaluarea probelor, cu excepții cazurilor de re-credință.”(vezi în §§50 și 59 a hotărârii)

14.11.2. Referitor la „cazurile de re-credință” a judecătorului la adoptarea hotărârilor judecătorești, **Curtea Constituțională, în hotărârea nr. 28 din 14.12.2010**, a statuat că inadmisibilitatea punerii la îndoială a legalității deciziilor judecătorești, este expres prevăzută de art. 120 din Constituție (vezi pct. 7.3 a hotărârii).

14.11.3. Principiul securității raporturilor juridice, în opinia Curții Constituționale impune ca soluția judecătorului, dată în mod irevocabil cu privire la un litigiu, să nu fie repusă în discuție (vezi pct. 7.4 a hotărârii).

14.11.4. De asemenea, Curtea Constituțională a menționat că nici un alt organ al puterii de stat nu este în drept să verifice legalitatea hotărârilor judecătorești și să pună la îndoială forța juridică a actului judecătorec, cu excepția unei instanțe judecătorești competente, conform legii, în cazurile și modul stabilit de lege (vezi pct. 7 a hotărârii).

14.11.5. Tot în această hotărâre, Curtea Constituțională a statuat că judecătorul poate fi tras la răspundere doar în cazul anulării hotărârii judecătorești defectuoase și constatării faptului că la examinarea cauzei, judecătorul intenționat sau din neglijență gravă, a interpretat sau a aplicat neuniform legea (vezi pct. 7 a hotărârii).

14.11.6. Cu referire la actele internaționale privind independența judecătorului, Curtea Constituțională, în hotărârea nr. 26 din 11.11.2014 privind controlul constituționalității unor prevederi legale referitoare la imunitatea judecătorului, din nou a menționat că independența judecătorului nu exclude angajarea responsabilității acestuia, ea fiind realizată sub rezerva unei prudențe, determinate de necesitatea garantării libertății depline a judecătorului contra tuturor presiunilor induse.”(vezi §41 a hotărârii)

14.12. **Și Curtea Europeană a Drepturilor Omului, în jurisprudența sa de interpretare a art. 6 §1 din C. E.D.O., a statuat că** „Principiul potrivit căruia un tribunal va fi prezumat lipsit de prejudecată personală sau parțialitate, este de mult timp stabilit în jurisprudența Curții.

El reflectă un element important al preeminenței dreptului și anume că verdictul tribunalului este definitiv și obligatoriu, cu excepția dacă este clasat de o instanță superioară, ca urmare a unor neregularități sau inechități.

Acest principiu trebuie să se aplice în mod echitabil tuturor formelor de tribunal, inclusiv juraților. „(vezi §32 a hotărârii din 10.06.1996 în cauza Pullar versus Regatul Unit, precum și §§44-45 a hotărârii Curții E.D.O. din 06.12.2005 în cauza Popov versus Moldova(2)). (copiile a căroră se anexează)

14.13. **Codul de procedură penală și Codul de procedură civilă stabilesc un șir de garanții procedurale,** care asigură respectarea acestor principii constituționale și convenționale și dreptul la un proces echitabil, garantat de art .6 § 1 din C. E.D.O.

14.14. **Astfel, conform art. 16 alin. (1) și art. 19 alin. (2) Cod de procedură civilă,** hotărârile, încheierile, ordonanțele și deciziile judecătorești definitive sunt obligatori pentru toate autoritățile publice, printe care și pentru procurori și se execută cu strictețe pe întreg teritoriul Republicii Moldova. Hotărârea judecătorească emisă în pricina civilă poate fi controlată de instanța judecătorească competentă, în ordinea stabilită de prezentul cod (CPC) și de alte legi.

14.15. Conform Codului de procedură penală:

- procesul penal se desfășoară în strictă conformitate cu principiile și normele unanim recunoste ale dreptului internațional, cu tratatele internaționale, la care R.Moldova este parte, cu prevederile Constituției R.Moldova și ale CPP (art. 7 alin. (1) CPP);

- condițiile speciale de urmărire penală și judecare față de anumite categorii de persoane, care beneficiază, conform legii, de un anumit grad de imunitate, se asigură în baza prevederilor Constituției, tratatelor internaționale, prezentul cod și altor legi (art. 9 alin. (2) CPP);

- sentințele și alte hotărâri judecătorești în cauza penală pot fi verificate numai de către instanțele judecătorești respective, în condițiile CPP (art. 25 alin. (6) CPP);

- urmărirea penală nu poate fi pornită, iar dacă a fost pornită, nu poate fi efectuată și va fi încetată la orice etapă a procesului penal, în cazul în care în privința unei persoane există o hotărâre judecătorească definitivă în legătura cu aceeași acuzație (art. 275 pct. 7)CPP).

14.16. **Astfel, conform acestor prevederi ale Constituției, jurisprudenței Curții Constituționale și jurisprudenței C.E.D.O., prevederilor Codului de procedură civilă și Codului de procedură**

penală, hotărârile judecătorești irevocabile au caracter obligatoriu pentru toate autoritățile publice, iar judecătorii se prezumă imparțiali la adoptarea lor.

Respectiv, hotărârile judecătorești irevocabile, neanulate sau nemodificate în ordinea prevăzută de lege, se prezumă legale, nu pot fi recunoscute de către procurori la discreția lor ca contrare legii și excud răspunderea penală a judecătorilor în baza art. 307 Cod penal.

14.17. Excepție de la aceste principii fundamentale, ce asigură independența judecătorilor la îndeplinirea justiției, este cazul cînd o instanță judecătorească competentă, în ordinea prevăzută de lege, casează hotărîrea judecătorească irevocabilă, ca urmare a unor neregularități și inechități.

14.18. Plus la cele menționate, conform art. 275 pct. 7) Cod procedură penală, urmărirea penală nu poate fi pornită, iar dacă a fost pornită nu poate fi efectuată și va fi încetată la orice etapă a procesului penal, în cazul în care în privința unei persoane există o hotărîre definitivă în legătură cu aceeași acuzație.

14.19. De jure și de facto, hotărîrea judecătorească irevocabilă este, conform art. 252 CPP, obiectul urmăririi penale, pornite în privința judecătorului, învinuit de săvîrșirea infracțiunii prevăzute de art. 307 alin. (1) și alin. (2) Cod penal.

14.20. Conform art. 116 alin. (1) și art. 120 din Constituție, conform jurisprudenței Curții Constituționale și jurisprudenței C. E.D.O., prevederilor Codului de procedură civilă și Codului de procedură penală, hotărîrea judecătorească irevocabilă are caracter obligatoriu pentru toate autoritățile publice, iar judecătorii se prezumă imparțiali la adoptarea lor.

14.21. De aceea, caracterul irevocabil și obligatoriu al hotărîrilor judecătorești pronunțate de către judecător, garantat de art. 120 din Constituție, constituie o circumstanță prevăzută de art. 275 pct. 7) CPP, care exclude urmărirea penală împotriva judecătorului pentru pronunțarea ei și învinuirea lui în baza art. 307 alin. (1) și alin. (2) Cod penal, indiferent de faptul că, în opinia procurorului, această hotărîre irevocabilă este contrară legii.

14.22. În acest sens s-a format și practica judiciară la aplicarea art. 307 Cod penal (vezi, de exemplu, deciziile Curții Supreme de Justiție din 07.08.2018 în privința judecătorului V. Negruța; din 27.01.2021 în privința judecătorului S. Ciobanu și din 10.02.2021 în privința judecătorului T. Boubătrîn – copiile cărora se anexează).

14.23. Și doctrina penală a Republicii Moldova, interpretînd științific art. 307 Cod penal, consideră că pentru a aplica dispozițiile lui **”este obligatoriu să existe o confirmare juridică a faptului, că hotărîrea, sentința, decizia sau încheierea este contrară legii. O astfel de confirmare o reprezintă casarea totală sau parțială a actului procedural corespunzător de către instanța ierarhic superioară”**. (vezi S. Brînză și V. Stati. Tratat de drept penal. Partea specială, vol II, Chișinău, 2005, pag. 780; A. Barbăneagră, V. Berliba s.a. Codul penal comentat și adnotat, ed. Cartier juridic, Chișinău, 2005, pag. 492)

14.24. Sub acest aspect, problema în cauză a fost abordată și în Federația Rusă or, asemănător art. 307 Cod Penal al R.Moldova, art. 305 Cod penal al Federației Ruse și art. 375 Cod penal al Ucrainei, prevede ca infracțiune pronunțarea cu bună-știință a unei sentințe, hotărîri sau altui act judecătoresc contrar legii.

14.24.1. Curtea Constituțională a Federației Ruse, prin hotărîrea nr. 23-π din 18.10.2011, a recunoscut neconstituționalitatea art. 305 Cod penal al acestei țări, și Curtea Constituțională a Ucrainei, prin hotărîrea nr. 7-p din 11.06.2020, a recunoscut neconstituționalitatea art. 375 Cod penal al acestei țări, în partea în care dispozițiile lui admit pornirea urmăririi penale în privința judecătorului, cînd actul judecătoresc pronunțat de către judecător, a intrat în vigoare și nu este anulat în ordinea prevăzută de procedura penală. (vezi hotărîrile - copiile cărora se anexează)

14.25. **În contextul celor expuse, menționăm și practica contradictorie a Consiliului Superior al Magistraturii** referitoare la răspunderea juridică a judecătorilor pentru pronunțarea unui act judecătoresc irevocabil, considerat contrar legii de către Colegiul disciplinar de pe lîngă Consiliul Superior al Magistraturii sau de către Procurorul General al RM.

14.26. De exemplu, Consiliul Superior al Magistraturii, prin hotărîrea nr. 463/20 din 05.07.2016, a anulat hotărîrea Colegiului disciplinar de pe lîngă Consiliul Superior al Magistraturii în privința la 7 judecători ai Curții Supreme de Justiție, sancționați disciplinar pentru pronunțarea unei incheieri și a unei decizii irevocabile, reunoscute de Colegiul disciplinar ca ilegale, din motivul că nu poate fi sancționat un judecător, în situația în care hotărîrea pronunțată de el nu a fost casată sau modificată în ordinea stabilită de lege și este irevocabilă. (vezi pag. 7-8 a hotărîrii CSM nr. 463/20 din 05.07.2016 copia căreia se anexează)

14.27. Însă în cauza penală a judecătorului Igor Vornicescu, în cadrul căreia se ridică prezenta excepție de neconstituționalitate, Consiliul Superior al Magistraturii, prin hotărîrea nr. 623/26 din 29.09.2016, a dat acordul la pornirea urmăririi penale în baza art. 307 alin. (2) lit. c) Cod penal în privința a 16 judecători și ex-judecători, printre care și în privința judecătorului Igor Vornicescu, pentru pronunțarea unei ordonanțe judecătorești irevocabile, neanulate de către o instanță judecătorească competentă în ordinea prevăzută de lege, însă calificată ca contrară legii de către Procurorul General interimar de atunci E. Harunjen în sesizările sale.

14.28. Menționînd această practică contradictorie, membrul Consiliului Superior al Magistraturii, dl. Dumitru Visternicean, la adoptarea acestei hotărîri a expus o opinie separat, inclusiv din motivul că ordonanțele judecătorești pronunțate de judecătorii vizați sunt irevocabile și conform art. 120 din Constituție sunt obligatorii pentru toate autoritățile publice. (vezi opinia separată a dl. D. Visternician – copia căreia se anexează).

14.29. De asemenea, Consiliul Superior al Magistraturii a admis sesizările Procurorului General și a dat acordul la pornirea urmăririi penale în baza art. 307 Cod penal pentru pronunțarea unei hotărîri judecătorești irevocabile în privința judecătorilor V.Negruță și S.Ciobanu (vezi decizia CSJ din 07.08.2018 în privința judecătorului V. Negruța; din 27.01.2021 și decizia CSJ în privința judecătorului S. Ciobanu).

14.30. În baza acestor elemente de fapt și de drept considerăm că dispozițiile art. 307 alin. (1) și alin. (2) Cod Penal, nu corespund cerințelor de claritate și prezivibilitate a legii penale, prevăzute de art. 1 alin. (3), art. 22 și art. 23 alin. (2) din Constituție, din motivul că admit răspunderea penală a judecătorului pentru pronunțarea de către el a unei hotărîri, sentințe, decizii sau încheieri irevocabile, neanulate sau nemodificate, recunoscute de către procurori, la discreția lor, ca contrare legii.

Acest fapt încalcă în mod flagrant dreptul judecătorului la inviolabilitatea personală la îndeplinirea justiției, garantat de principiile constituționale privind îndeplinirea justiției numai de către instanțele judecătorești, independența și imparțialitatea judecătorului la îndeplinirea justiției, posibilitatea contestării hotărîrilor judecătorești numai pe căile de atac prevăzute de lege și caracterul obligator al hotărîrilor judecătorești irevocabile, prevăzute de art. 114, art. 116 alin. (1) și (6), art. 119, art. 120 din Constituție și art. 6§1 din C.E.D.O.

14.31. Din aceste considerente, susținem că dispozițiile art. 307 alin. (1) și dispozițiile lui din alin. (2) al acestui articol din Codul penal, sub aspectul menționat supra, contravin art. 1 alin. (3), art.

22 și art. 23 alin. (2) combinate cu art. 114, art. 116 alin. (1) și (6), art. 119, art. 120 din Constituție și art. 6§1 din C.E.D.O., prin prisma cărora aceste dispoziții ale art. 307 Cod penal n-au fost verificate de către Curtea Constituțională în hotărîrea nr. 12 din 28 martie 2017.

ASPECTUL nr. 2

14.32. Dispoziția art. 307 alin. (1) Cod Penal, analizată în raport cu art. 4 alin. (1) lit. a), b) și i) din Legea nr. 178 din 25.07.2014 cu privire la răspunderea disciplinară a judecătorilor nu corespund cerințelor de claritate și previzibilitate a legii penale prevăzute de art. (1) alin. (3), art.22, art. 23 alin. (2) din Constituție și din motivul ca aceleași încălcări - pronunțarea unor acte judecătorești contrare legii, prevăd atît răspunderea penală a judecătoului în baza art. 307 alin. (1) Cod penal cît și răspunderea disciplinară în baza art 4 alin. (1) lit. a), b) și i) din Legea nr. 178 din 25.07.2014.

14.33. Astfel, nici art. 307 Cod penal, nici alte norme din Codul penal și nici normele Codului de procedură penală și Codului de procedură civilă nu stabilec înțelesul sintagmei "contrare legii".

14.34. Sintagma "contrare legii", conform dicționarelor limbii române are același sens cu termenul "ilegal" și sunt sinonime, iar termenul "ilegal" are și înțelesul de "care încalcă legea, care nu este conform cu legea". (vezi Gh. Bulgăr, Dicționarul de sinonime, Chișinău, Știința, 1996, pag. 119 și L. Săineanu, Dicționar universal al limbii române, Chișinău, Litera, 1998, pag. 384).

14.35. De aceea, la general actele judecătorești enumerate în art. 307 Cod penal, sunt contrare legii, atunci cînd au fost pronunțate intenționat de către judecători, cu încălcarea sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau de drept procesual și au fost casate total sau partial din aceste motive de către instanțele judecătorești competente, pe căile de atac prevăzute de lege.

14.36. **De exemplu, hotărîrile judecătorești în cauzele penale sunt ilegale**, dacă au fost pronunțate cu încălcarea sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau de drept procesual, expres prevăzute de art. 427 alin. (1) pct. 1) - 16) și art. 444 alin. (1) pct. 1) - 15) CPP și pe aceste motive au fost casate integral sau parțial de către instanțele de recurs, în baza competențelor atribuite de art. 435 și 449 CPP.

14.37. **Hotărârile judecătorești în cauzele civile sunt ilegale**, când au fost pronunțate cu încălcarea sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau de drept processual, expres prevăzute de art. 400, art. 432 CPC și casate integral sau partial din aceste motive de către instanțele de recurs, în baza competențelor prevăzute de art. 417 și art. 445 CPC.

14.38. Aparent, se poate crea impresia că pronunțarea cu intenție a hotărârilor judecătorești contrare legii, constituie obiectul material al infracțiunii prevăzută de art. 307 Cod penal și se sancționează exclusiv în baza acestei legi.

14.39. Însă, în art. 4 alin. (1) lit. a), b) și i) din Legea nr. 178 din 25.07.2014 cu privire la răspunderea disciplinară, aceleași încălcări a normelor de drept material sau de drept procesual, comise intenționat la pronunțarea hotărârilor judecătorești, constituie și abateri disciplinare.

14.40. Astfel, conform art. 4 alin. (1) lit. a) al Legii nr. 178 din 25.07.2014, constituie abatere disciplinară nerespectarea îndatoririi de a se abține atunci când judecătorul știe sau trebuia să știe că există una din circumstanțele prevăzute de lege pentru abținerea sa de la judecarea cauzei.

Circumstanțele, în prezența cărora judecătorul este obligat să se abțină de la judecarea cauzei sunt prevăzute de art. 34 raportat la art. 33 CPP și art. 52 raportat la art. 50 CPC.

14.41. Încalcarea acestor norme de drept procesual la judecarea cauzei și pronunțarea hotărârii constituie conform art. 427 alin. (1) pct. 2 și art. 444 alin. (1) pct. 1) CPP, art. 400 alin. (3) lit. a) și art. 432, raportat la art. 400 alin. (3) lit. a) CPC temei pentru recurs împotriva acestei hotărâri și casarea ei ca ilegală (contrară legii) de către instanța de recurs în baza art. 435 și art. 449 CPP, art. 417 și art. 445 CPC.

14.42. Respectiv, hotărârea pronunțată de către judecător cu astfel de încălcări intenționate ale legii de procedură penală este ilegală (contrară legii) și constituie în egală măsură atât infracțiune, prevăzută de art. 307 Cod penal cât și abatere disciplinară, prevăzută de art. 4 alin. (1) lit. a) al Legii nr. 178 din 25.07.2014.

14.43. Conform art. 4 alin. (1) lit. b) al Legii nr. 178 din 25.07.2014 constituie abatere disciplinară aplicarea în mod intenționat, cu rea - voință a legii contrar practicii judiciare uniforme.

Aplicarea în așa mod a legii la adoptarea hotărîrii judecătorești conform art. 427 alin. (1) pct. 16) CPP, constituie temei pentru recurs împotriva acestei hotărîri și casarea ei ca ilegală (contrară legii) de către instanța de recurs în baza art. 435 CPP.

14.44. Respectiv, hotărîrea pronunțată de către judecătorii cu astfel de încălcări intenționate ale legii este ilegală (contrară legii) și constituie în egală măsură atît infracțiune prevăzută de art. 307 Cod penal cît și abatere disciplinară prevăzută de art. 4 alin. (1) lit. b) al Legii nr. 178 din 25.07.2014.

14.45. Conform art. 4 alin. (1) lit. i) din Legea nr. 178 din 25.07.2014 constituie abatere disciplinară încălcarea normelor imperative ale legislației în procesul de înfăptuire a justiției.

Normele imperative ale legislației, aplicate în procesul înfăptuirii justiției, încălcarea cărora constituie temei pentru recurs împotriva hotărîrilor judecătorești pronunțate cu astfel de încălcări și casarea lor ca ilegale (contrare legii), sunt expres prevăzute de art. 427 alin. (1) pct. 1) - 16) și art. 444 alin. (1) pct. 1) - 15) CPP, art. 400 și art. 432 CPC.

14.46. Respectiv, hotărîrea pronunțată de către judecător cu astfel de încălcări ale legii, constituie, în egală măsură, atît faptă penală, cît și abatere disciplinară, fără ca legiuitorul să prevadă criterii clare de natură obiectivă sau subiectivă de delimitare.

14.48. Această concluzie a noastră rezultă direct și din dispoziția art. 21 alin. (2) a Legii nr. 544 din 20.07.1995 cu privire la statutul judecătorului, conform căreia anularea sau modificarea hotărîrii judecătorești, atrage răspundere în condițiile Legii nr. 178 din 25.07.2014 cu privire la răspunderea disciplinară a judecătorilor, dacă judecătorul care a pronunțat-o, a încălcat legea intenționat sau ca urmare a unei neglijențe grave.

14.49 Din situația legislativă menționată supra, direct rezultă că s-a lăsat la discreția procurorilor dreptul de a decide, dacă fapta judecătorului va fi calificată ca infracțiune sau ca abatere disciplinară, iar pe cale de consecință, această situație lasă spațiu larg pentru arbitrariu.

14.50. O astfel de situație legislativă este contrară Constituției, or Curtea Constituțională în hotărîrea nr. 4 din 07.02.2017, menționată supra, a statuat că unul din elementele fundamentale ale preeminenței dreptului și ale statului de drept îl constituie principiul legalității, garantat de art. 1 alin. (3) din Constituție. (vezi § 58 a hotărîrii)

14.51. Preeminența dreptului, în opinia Curții, se asigură prin întregul sistem de drept, inclusiv prin normele penale, acestea caracterizându-se prin anumite trăsături proprii, distinctive în raport cu alte categorii de norme, ce se diferențiază între ele prin caracterul și structura lor, prin sfera de incidență. (vezi § 59 a hotărîrii).

De aceea Curtea a menționat că legea penală trebuie formulată într-o manieră clară, concisă și precisă, conform garanțiilor calității legii, prevăzute de art. 23 din Constituție. (vezi § 62 a hotărîrii).

14.52. Mai mult, Curtea în această hotărîre a mai reținut că garanțiile instituite în Constituție impun că doar legiuitorul să reglementeze conduita încriminată penal, astfel încît fapta, ca semn a laturii obiective, să fie cert definită. Cerința interpretării stricte a normei penale urmărește protecția persoanei împotriva arbitrarului. (vezi § 64 a hotărîrii).

14.53. Curtea de asemenea în această hotărîre a mai reținut că deși, în principiu, legiuitorul se bucură de o competență exclusivă în reglementarea măsurilor ce țin de politica penală a statului, această competență nu este absolută, ci este circumscrisă anumitor rigori stabilite de Constituție. (vezi §§ 65-66 a hotărîrii).

14.54. Astfel, conform jurisprudenței Curții Constituționale de interpretare a Constituției, normele penale care definesc infracțiunea, trebuie formulate cert de către legiuitor și să se realizeze într-o manieră clară, previzibilă și lipsită de confuzie, astfel încît să fie îndepărtată, pe cît este posibil, eventualitatea arbitrarului sau a abuzului celor chemați să aplice dispozițiile legale.

14.56. În astfel de situații legislative Curtea Constituțională, în hotărîrea nr. 3 din 23.02.2016, a subliniat că **"dispozițiile aplicabile, cărora autoritățile le dau interpretări contradictorii, care se exclud reciproc, nu îndeplinesc cerința de calitate a legii, impusă de Constituție și de Convenția Europeană"**. (vezi § 116 a hotărîrii)

14.57. De aceea, conform Constituției și C. E.D.O., Procurorul General nu este în drept să interpreteze, la discreția sa, aceeași faptă a judecătorului ca infracțiune prevăzută de art. 307 Cod penal, sau ca abatere disciplinară, prevăzută de art. 4 alin. (1) lit. a), b) și i) din Legea nr. 178 din 25.07.2014. Or, infracțiunea, după caracterul și gradul său prejudiciabil sporit, dar și după consecințele grave pe care le generează pentru făptuitor, se deosebește radical de abaterea disciplinară (art. 15 - 16 Cod penal).

14.58. Din aceste considerente susținem că dispozițiile art. 307

alin. (1) și dispozițiile lui din alin. (2) din Codul penal, analizate în raport cu art. 4 alin. (1) lit. a), b) și i) din Legea nr. 178 din 25.07.2014 cu privire la răspunderea disciplinară a judecătorilor, nu corespund cerințelor de claritate și previzibilitate a legii penale, prevăzute art. 1 alin. (3), art. 22 și art. 23 alin. (2) din Constituție, prin prisma cărora constituționalitatea dispozițiilor art. 307 Cod penal analizat în raport cu art. 4 alin. (1) lit. a), b) și i) din Legea nr. 178 din 25.07.2014 n-au fost verificate de către Curtea Constituțională în hotărîrea nr. 12 din 28 martie 2017.

14.59. Finalmente, considerăm că dispoziția art. 307 alin. (1) , alin. (2) Cod Penal, neconstituționalitatea căreia am invocat-o sub cele două aspecte, generează un mecanism represiv penal selectiv și anticonstituțional împotriva judecătorilor, pus la dispoziția Procurorului General, care pune în pericol independența judecătorilor la îndeplinirea justiției, deoarece un astfel de regim represiv penal nu exclude arbitrarul și abuzul la aplicarea acestei norme penale.

14.60. Aceste afirmații ale noastre se confirm și prin următoarele.

14.60.1. Astfel, în perioada 19 – 23 noiembrie 2018, Comisia Internațională a Juriștilor (International Commission of Jurists – ICJ), a efectuat o misiune în Republica Moldova cu scopul evaluării factorilor care obstrucționează funcționarea eficientă a justiției și independenței ei.

14.60.2. În raportul său, ICJ a considerat că componenta de infracțiune, prevăzută de art. 307 Cod penal, constituie un instrument periculos de presiune asupra judecătorilor în mâinile organelor procuraturii și a îndemnat autoritățile Republicii Moldova să excludă infracțiunea prevăzută de art. 307 din Codul penal. (vezi pag. 48 din raportul ICJ, intitulat "Promisiunea neîndeplinită privind un sistem judecătoresc independent în Moldova, Opinia juridică nr.78/19 din 13.08.2019 a Centrului de Resurse Juridice din Moldova (CRJM) privind inițiativa de abrogare a art.307 Cod Penal și pag.9 din Raportul de activitate 2019 a CRJM (extrasele din care se anexează).

V – CERINȚELE AUTORULUI SESIZĂRII

(A se vedea Partea a V-a a Notiței Explicative)

15. Din aceste motive, în temeiul art. 135 alin. (1) lit. a) și g) din Constituția Republicii Moldova și conform hotărârii Curții Constituționale nr. 2 din 09.02.2016 pentru interpretarea art. 135 alin. (1) lit. a) și g) din Constituția Republicii Moldova, -

S O L I C I T   :

1. Admiterea prezentei sesizări.

2. Exercițarea controlului constituționalității:

- **art. 307 alin. (1) și alin. (2) Cod Penal, prin prisma art. 1 alin. (3), art. 22 și art. 23 alin. (2), combinate cu art. 114, art. 116 alin. (1) și (6), art. 119, art. 120 din Constituția RM și art. 6§1 din C. E.D.O.**, din motivul că dispoziția acestei norme penale admite răspunderea penală a judecătorului pentru pronunțarea de către el a unei hotărâri, sentințe, decizii sau încheieri irevocabile, neanulate sau nemodificate în ordinea prevăzută de lege, dar calificată de procuror, la discreția sa ca fiind contrară legii;

- **art. 307 alin. (1), analizat în raport cu art. 4 alin. (1) lit. a), b) și i) din Legea nr. 178 din 25.07.2014 cu privire la răspunderea disciplinară a judecătorilor, prin prisma art. 1 alin. (3), art. 22 și art. 23 alin. (2) din Constituție**, din motivul că încălcarea intenționată de către judecător a normelor de drept material sau de drept procesual la pronunțarea hotărârilor judecătorești constituie în egală măsură atât infracțiune, prevăzută de art. 307 Cod penal, cât și abatere disciplinară, prevăzută de art. 4 alin. (1) lit. a), b) și i) din Legea nr. 178 din 25.07.2014.

3. De declarat neconstituțională dispoziția art. 307 alin. (1) și alin. (2) Cod penal.

VI – DATE SUPLIMENTARE REFERITOARE LA OBIECTUL SESIZĂRII

(A se vedea Partea a VI-a a Notiței Explicative)

16. Suplimentar la obiectul sesizării, considerăm necesar de menționat și următoarele.

Analizând baza de date a hotărîrilor Curții Constituționale, plasate public pe adresa web oficială a acetei instituții, constatăm că există o hotărîre în acest sens. (hotărîrea CC RM nr. 12 din 28 martie 2017)

Însă considerăm necesar de menționat și următoarele, că Curtea Constituțională în decizia de inadmisibilitate nr. 25 din 02.03.2020 (a se vedea § 19) a statuat, că ”excepția de neconstituționalitate este una repetată. Totuși, de principiu, această situație nu poate să constituie un impediment pentru a solicita controlul de constituționalitate al unor prevederi din perspectiva altor critici de neconstituționalitate. În astfel de cazuri, Curtea trebuie să verifice dacă sesizarea conține argumente noi sau dacă există circumstanțe de ordin general, care să justifice o altă soluție privind admisibilitatea”.

VII - LISTA DOCUMENTELOR

17. La prezenta sesizare anexăm:

- materialele dosarului penal nr. nr. 1-17136047-02-1a-31032021;
- cererea privind ridicarea excepției de neconstituționalitate, adresate Curții de Apel Chișinău;
- copia de pe hotărârea Curții E.D.O. din 10.06.1996 în cauza Pullar versus Regatul Unit;
- extras din hotărârea Curții E.D.O. din 06.12.2005 în cauza Popov versus Moldova;
- decizia Curții Supreme de Justiție din 07.08.2018 în privința judecătorului V. Negruța;
- decizia Curții Supreme de Justiție din 27.01.2021 în privința judecătorului S. Ciobanu;
- decizia Curții Supreme de Justiție din 10.02.2021 în privința judecătorului T. Boubătrîn;
- copia hotărârii Curții Constituționale a Federației Ruse nr. 23-п din 18.10.2011;
- copia hotărârii Curții Constituționale a Ucrainei, nr. 7-p din 11.06.2020;
- copia hotărârii CSM nr. 463/20 din 05.07.2016;
- copia opiniei separate a membrului CSM dl. D. Visternician;
- extras din raportul ICJ, intitulat „Promisiunea neîndeplinită privind un sistem judecătoresc independent în Moldova”;
- opinia juridică nr.78/19 din 13.08.2019 a Centrului de Resurse Juridice din Moldova (CRJM) privind inițiativa de abrogare a art.307 Cod Penal;
- extras din Raportul de activitate 2019 a CRJM;

VIII - DECLARAȚIA ȘI SEMNATURA

18. Declar pe onoare ca informațiile ce figurează în prezentul formular de sesizare sunt exacte.

Locul: **mun. Chișinău**

Data: **15 iunie 2022**

(Semnătura autorului sesizării sau a reprezentantului)

Vornicescu Igor Nicolai

ÎNCHEIERE

28 noiembrie 2022

mun. Chișinău

Colegiul penal al Curții de Apel Chișinău

Având în componența sa:

Președintele ședinței, judecător:

Oxana Robu

Judecători:

Igor Mânăscuță și Stelian Teleucă

Grefier:

Sergiu Nazarenco

Cu participarea:

Procurorului:

Oleg Popov

Avocatului:

Anatolie Bacalîm

Examinând în ședință publică în ordine de apel, apelurile declarate de avocatul Anatolie Bacalîm în interesele inculpatului și de inculpatul Vornicescu Igor împotriva sentinței Judecătoriai Chișinău din 24 februarie 2021 în cauza penală de învinuire a lui **Vornicescu Igor Nicolai** în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 307 alin. (1) Cod Penal al RM, și -

CONSTATĂ:

1. În procedura Colegiului Penal al Curții de Apel Chișinău se află în proces de examinare, în ordine de apel, cauza penală de învinuire a lui Vornicescu Igor Nicolai în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 307 alin. (1) Cod Penal al RM.

2. În ședința de judecată a instanței de apel inculpatul Vornicescu Igor a depus cerere prin care a solicitat sesizarea Curții Constituționale în privința verificării controlului constituționalității prevederilor legale cuprinse în textul art. 307 alin. (1), (2) Cod Penal al RM.

În motivarea cererii privind ridicarea excepției de neconstituționalitate, inculpatul Vornicescu Igor a invocat că, judecătorul Vornicescu Igor a fost recunoscut vinovat de pronunțarea cu bună-știință a ordonanței judecătorești irevocabile din 15.02.2011 contrară legii, iar în drept acțiunile lui au fost calificate ca infracțiune de pronunțare cu bună-știință de către judecător a unei hotărâri contrare legii și încadrate juridic în dispoziția art. 307 alin. (1) Cod Penal. Modul în care au fost interpretate circumstanțele faptei incriminate, în raport cu dispoziția art. 307 alin. (1) Cod Penal pune la îndoială serioasă constituționalitatea art. 307 Cod Penal.

Excepția de neconstituționalitate se ridică din motivul că, dispozițiile art. 307 alin. (1), alin. (2) Cod Penal, contravin art. 1 alin. (3), art. 22 și art. 23 alin. (2), combinate cu art. 114, art. 116 alin. (1) și (6), art. 119, art. 120 din Constituție și art. 6 §1 din CEDO, din motivul că aceste dispoziții admit răspunderea penală a judecătorului pentru pronunțarea de către el a unei hotărâri, sentințe, decizii sau încheieri irevocabile, neanulate sau nemodificate în ordinea prevăzută de lege dar recunoscută de procuror, la discreția sa, ca fiind contrară legii; dispozițiile art. 307 alin. (1), alin. (2), analizate în raport cu art. 4 alin. (1), lit. a), b) și i) din Legea nr.

178 din 25.07.2014 „cu privire la răspunderea disciplinară a judecătorilor”, contravin art. 1 alin. (3), art. 22 și art. 23 alin. (2) din Constituție, din motivul că, încălcarea intenționată de către judecător a normelor de drept material sau de drept procesual la pronunțarea hotărârilor judecătorești, constituie în egală măsură atât infracțiune, prevăzută de art. 307 Cod Penal, cât și abatere disciplinară, prevăzută de art. 4 alin. (1) lit. a), b) și i) din Legea nr. 178 din 25.07.2014.

3. În cadrul ședinței de judecată, avocatul Anatolie Bacalîm și inculpatul Vornicescu Igor au solicitat admiterea cererii privind ridicarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 307 alin. (1), alin. (2) Cod Penal, inițiată în conformitate cu art. 135 alin. (1), lit. a) din Constituție.

Procurorul în Procuratura de Circumscripție Chișinău, Oleg Popov nu a susținut cererea înaintată de inculpatul Vornicescu Igor privind ridicarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 307 alin. (1), alin. (2) Cod Penal, inițiată în conformitate cu art. 135 alin. (1), lit. a) din Constituție.

4. Audiind participanții la proces, studiind materialele dosarului, instanța de apel consideră necesar de a *admite cererea înaintată de inculpatul Vornicescu Igor privind ridicarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 307 alin. (1), alin. (2) Cod Penal, inițiată în conformitate cu art. 135 alin. (1), lit. a) din Constituție*, din următoarele considerente:

5. Articolul 307 alin. (1), alin. (2) Cod Penal al RM prevede răspunderea penală pentru fapta penală de – pronunțarea cu bună-știință de către judecător a unei hotărâri, sentințe, decizii sau încheieri contrare legii, care se pedepsește cu amendă în sumă de la 650 la 1150 unități convenționale sau cu închisoare de pînă la 5 ani, în ambele cazuri cu privarea de dreptul de a ocupa anumite funcții sau de a exercita o anumită activitate pe un termen de pînă la 5 ani; (2) Aceeași acțiune: a) legată de învinuirea de săvîrșire a unei infracțiuni grave, deosebit de grave sau excepțional de grave; c) soldată cu urmări grave, care se pedepsește cu închisoare de la 3 la 7 ani cu privarea de dreptul de a ocupa anumite funcții sau de a exercita o anumită activitate pe un termen de pînă la 5 ani.

5.1. Conform art. 400 alin. (1) Cod de Procedură Penală, sentința poate fi atacată cu apel în vederea unei noi judecări în fapt și în drept a cauzei.

Potrivit art. 414 alin. (2), (3) Cod de Procedură Penală, (2) Instanța de apel verifică declarațiile și probele materiale examinate de prima instanță prin citirea lor în ședința de judecată, cu consemnarea în procesul-verbal. (3) În cazul în care declarațiile persoanelor care au fost audiate în prima instanță se contestă de către părți, la solicitarea acestora, persoanele care le-au depus pot fi audiate în instanța de apel conform regulilor generale pentru examinarea cauzelor în primă instanță.

Conform art. 409 alin. (2) Cod de Procedură Penală, (2) În limitele prevederilor arătate în alin.(1), instanța de apel este obligată ca, în afară de temeiurile invocate și cererile formulate de apelant, să examineze aspectele de fapt și de drept ale cauzei, însă fără a înrăutăți situația apelantului.

5.2. În conformitate cu art. 7 alin. (3) Cod de Procedură Penală, dacă, în procesul judecării cauzei, instanța constată că norma juridică ce urmează a fi aplicată contravine prevederilor Constituției și este expusă într-un act juridic care poate fi supus controlului constituționalității, judecarea cauzei se suspendă, se

65
informează Curtea Supremă de Justiție care, la rândul său, sesizează Curtea Constituțională.

Conform art. 135 alin. (1) lit. g) din Constituția RM, Curtea Constituțională rezolvă cazurile excepționale de neconstituționalitate a actelor juridice, sesizate de Curtea Supremă de Justiție.

Prin Hotărârea Curții Constituționale RM nr. 2 din 09.02.2016 pentru interpretarea articolului 135 alin. (1) lit. a) și g) din Constituția Republicii Moldova (excepția de neconstituționalitate) s-a examinat sesizarea depusă la Curtea Constituțională la 9 decembrie 2015, în temeiul articolelor 135 alin. (1) lit. b) din Constituție, art. 25 lit. d) din Legea cu privire la Curtea Constituțională și 38 alin. (1) lit. d) din Codul jurisdicției constituționale, de către Curtea Supremă de Justiție, pentru interpretarea articolului 135 alin. (1) lit. g) din Constituția Republicii Moldova hotărând:

În cazul existenței incertitudinii privind constituționalitatea legilor, hotărârilor Parlamentului, decretelor Președintelui Republicii Moldova, hotărârilor și ordonanțelor Guvernului, ce urmează a fi aplicate la soluționarea unei cauze aflate pe rolul său, instanța de judecată este obligată să sesizeze Curtea Constituțională;

-excepția de neconstituționalitate poate fi ridicată în fața instanței de judecată de către oricare dintre părți sau reprezentantul acesteia, precum și de către instanța de judecată din oficiu;

-sesizarea privind controlul constituționalității unor norme ce urmează a fi aplicate la soluționarea unei cauze se prezintă direct Curții Constituționale de către judecătorii/completele de judecată din cadrul Curții Supreme de Justiție, curților de apel și judecătoriilor, pe rolul cărora se află cauza;

-judecătorul ordinar nu se pronunță asupra temeiniciei sesizării sau asupra conformității cu Constituția a normelor contestate, limitându-se exclusiv la verificarea întrunirii următoarelor condiții:

-obiectul excepției intră în categoria actelor cuprinse la articolul 135 alin. (1) lit. a) din Constituție;

-excepția este ridicată de către una din părți sau reprezentantul acesteia, sau indică că este ridicată de către instanța de judecată din oficiu;

-prevederile contestate urmează a fi aplicate la soluționarea cauzei;

-nu există o hotărâre anterioară a Curții având ca obiect prevederile contestate.

Până la adoptarea de către Parlament a reglementărilor în executarea prezentei hotărâri, sesizarea privind excepția de neconstituționalitate se prezintă Curții Constituționale de către judecătorii/completele de judecată din cadrul Curții Supreme de Justiție, curților de apel și judecătoriilor, pe rolul cărora se află cauza, în temeiul aplicării directe a articolului 135 alineatul (1), lit. a) și g) din Constituție și astfel cum au fost explicate în prezenta hotărâre, în conformitate cu considerentele menționate în cuprinsul acesteia și al Regulamentului privind procedura de examinare a sesizărilor depuse la Curtea Constituțională.

Conform art. 135 alin. (1) lit. a) din Constituția Republicii Moldova, Curtea Constituțională exercită, la sesizare, controlul constituționalității legilor și hotărârilor Parlamentului, a decretelor Președintelui Republicii Moldova, a

hotărârilor și ordonanțelor Guvernului, precum și a tratatelor internaționale la care Republica Moldova este parte;

5.3. Instanța de apel, verificând întrunirea condițiilor invocate în Hotărârea Curții Constituționale RM nr. 2 din 09.02.2016, în cererea înaintată de către inculpatul Vornicescu Igor în cadrul ședinței de judecată și stabilind întrunirea condițiilor menționate, a ajuns la concluzia cu privire la admiterea cererii inculpatului Vornicescu Igor privind ridicarea excepției de neconstituționalitate și sesizarea Curții Constituționale referitor la verificarea constituționalității prevederilor legale cuprinse la art. 307 alin. (1), alin. (2) Cod Penal.

6. În baza celor expuse *supra*, în conformitate cu prevederile art. art. 7, 342 Cod de Procedură Penală, art. 135 alin. (1), lit. a) și g) din Constituția RM, Colegiul Penal al Curții de Apel Chișinău, -

DISPUNE:

Se admite cererea depusă de inculpatul Vornicescu Igor privind ridicarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 307 alin. (1), alin. (2) Cod Penal al RM, inițiată în conformitate cu art. 135 alin. (1), lit. a) din Constituție.

Se ridică excepția de neconstituționalitate privind controlul constituționalității prevederilor legale cuprinse în textul art. 307 alin. (1), alin. (2) Cod Penal al RM.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele ședinței, judecător:

Judecător:

Judecător:

Oxana Robu

Igor Mânăscurtă

Stelian Teleucă

Copia corespunde originalului
Judecător Oxana Robu
Semnătura